

עת"א 17/03/12145 - ד מ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-lod שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 17-03-12145 מ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-
26 אפריל 2017
מחלקה האסיר - זמןונם ואח'
לפני כבוד השופט ארץ יקואל
העוטר ד מ (אסיר)

נגד המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זמןונם
2. מדינת ישראל

nocchim:

העוטר ובא כוחו - עו"ד אולמן

ב"כ המשיבים - עו"ד לונה הלוון ומצדה מועלם

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

העוטר מלין על סירוב המשיב לאפשר לו להשתלב בסביב חופשיות ולמצער, לאפשר לו לצאת לחופשה מיוחדת על מנת לבקר את אמו. עוד מבקש העוטר לדעת, על סמך מה סוג תחת קטגוריה א' בפרופיל אלמ"ב.

העוטר מרצה עונש מאסר בין 9 שנים ו- 3 חודשים בגין עבירות שוד, החזקת סכין, איומים ונסיון שוד. העוטר צפוי לרצות מאסר מלא ביום 27.3.19 והוא מסווג תחת קטגוריה א' בעל פרופיל אלמ"ב. זאת, בעקבות מידע חסוי המעיד על מסוכנות כלפי משפחתו.

העוטר מדגיש התנוגות טוביה מטעמו בבית המאסר, העדר בסיס לטענת המשיב כי הוא מעורב בתקיפה, שילובו בתעסוקה וסייעו למורה והעדר יכולת להציג חוו"ד נגדית אשר למצוות הנפשי שלו. לדידו, מצבו אינו מצדיק סירוב לאפשר לו לצאת לחופשות. העוטר טוען כי הוא מטופל בכל הקשור למצאו הנפשי וכי בני משפחתו, לכשעצמם, אינם צופים כל סיכון ממנו. אשר לאמו של העוטר, מודגש כי זו אינה יכולה לבקרו מחמת חשש מקומות סגורים, שאינו בגדר הגדרה

עמוד 1

רפואיית מוסדרת למצבה. נטען כי לא בכדי נמנעה האם מלבדך את העותר בבית המאסר מאז תחילת מאסרו - ינואר 2010.

ב"כ המשיב, מנגד, מפנה להסתמכות המשפט על עדות ועדת אלמ"ב, המרכז לביריאות הנפש ועו"ס בית הסוהר, כאשר שלושת גורמים אלו אינם ממליצים על שילוב העותר בסבב חופשوت. עוד מובהר כי הגדרת העותר כאסיר השגחה רמה א' נסמכת על המלצה הגורמים הפסיכיאטרים וראש תחום עו"ס בבית הסוהר, שמעמדתם עולה כי העותר מוגדר כטעון פיקוח רמה ב' ושווה במתkan מגן.

בנוסף, מפנה ב"כ המשפט למידעים בדבר התנהגות שלילית בבית המאסר והتبטאויות שליליות מטעם העותר.

לאחר עיון בעוננות הצדדים, בדוחות החסויים ובמידעים, ולאחר התרשםות מכלול נסיבות העניין, שוכנעתי כי החלטת המשפט להגדיר את העותר כאסיר השגחה רמה א' וכן לא אפשר לו לצאת, בשלב זה, לחופשות ואף לא לביקור אמו - היא החלטה סבירה ואין מקום להתערב בה.

קיים קושי מובנה להגדיר החלטה זו של המשפט, הנסמכת על עדות גורמים מקטיעים, כהחלטה בלתי סבירה. לא איתרתי בה רכיבים של שרירות או חוסר שיווין. הגורמים המקטיעים מתרשים מהעותר ככח שמצוותו הנפשי אינו יכול לאורך השנים, ככח שמצילח לפקס לתקופות קצרות תחת טיפול ומיעקב פסיכיאטרים. מהדו"ח החסוי של מב"ן עולה כי העותר אינו מטופל לעת זו. לגורמים המקטיעים נראה כי תפוקודו של העותר, אליו מפנה הסניגוריית, מתאפשר בזכות שהוא במסגרת מאורגנת המציבה לו גבולות ברורים, שגם אז אינו מצליח לשמר תפוקוד תקין לאורך זמן. חברי ועדת אלמ"ב סבורים כי חופשה מזמן גירויים עימם יתקשה העותר להתמודד והתנהגו עוללה להיות בלתי צפואה. כמו כן מציין כי פוטנציאלי מסוכנותו של העותר כלפי משפחתו וסביבתו מוערך כגבוה. המרכז לביריאות הנפש מצין כי העותר מתנהל בהתנהגות מגמתית יחד עם שימוש בתכנים פסיכוטיים על מנת להשיג רוח חדש. עוד מובהר כי זה לא מכבר ביצע העותר נסיוונות לפגיעה עצמית, לאחר ששוחרר מאשפוז. כן מציין כי העותר הוא בעל רקע התמכרווי לסתם.

בנוסף, עיניים במידעים ובמיוחד אזכיר את 409, 410 ו- 60. אין מדובר בהתנהגות חיובית של העותר בבית המאסר והtnהגות חיובית מהוות את אחד התנאים על מנת שישולב אסיר בסבב חופשות. עוד אפנה למידע 410 ואזכיר כי על אף מועדו, נזהה כי לא נס ליחם של הדברים המצוינים בו.

מכל אלו, שוכנעתי כי נשקפת מן העותר מסוכנות שאין להמר עליה כי תتمמש ככל שישולב בסבב חופשות. כן שוכנעתי כי בדיון סוג העותר תחת קטgoriah A' כאסיר השגחה.

אשר לחופשה המיוחדת לשם ביקור האם, אין מלפני כל אינדיקציה רפואית ממשית לפיה ניתן לקבוע כי אכן האם ניצבת בפני מכשול רפואי או נPsiי מביקור בנה בבית המאסר. בעובדה כי לא עשתה כן לאורך השנים אין די. שמורה זכותה של הסניגוריית לפנות למשיב בבקשת חוזרת יחיד עם תיעוד רפואי מתבקש. אזכיר כי מהתיעוד שהוצג לפני, נספח ה' לעתירה,

אר נרשם לדברי האם, כי עדין לא יכולה לבקר את בנה בכלל. כאמור, אין כל אבחון רפואי בנסיבות.

לאור כל אלו, דחיתתי את העתירה.

ניתנה והודעה היום ל" ניסן תשע"ז, 26/04/2017 במעמד הנוכחים.

ארד יקואל, שופט